

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
Office of Industrial Economics

พัฒนาการการเจรจากรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อินโด-แปซิฟิก : เสาคือความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน และโอกาสห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

- นางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู
รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- นายชาติ ชันศิริ
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคอุตสาหกรรม
สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

23 มิถุนายน 2566

☐ ภูมิหลัง IPEF

☐ พัฒนาการ เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

☐ สถานะปัจจุบัน

☐ โอกาสของห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (Indo-Pacific Economic Framework : IPEF)

ในปี 2565 สหรัฐอเมริกา ได้ริเริ่มและเสนอการจัดตั้งกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (Indo-Pacific Economic Framework: IPEF) และเชิญชวนประเทศสมาชิกเข้าร่วม จำนวน 13 ประเทศ ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ อินเดีย เกาหลี สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ เวียดนาม บรูไน ไทย และต่อมาคือ ฟิจิ ส่งผลให้มีสมาชิก IPEF รวมจำนวน 14 ประเทศ ครอบคลุมภูมิภาคอเมริกาเหนือ เอเชีย โอเชียเนีย และ อาเซียน

กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (Indo-Pacific Economic Framework : IPEF)

Current IPEF Members

Australia

Brunei

Fiji

India

Indonesia

Japan

ROK

Malaysia

New Zealand

The
Philippines

Singapore

The United
States

Vietnam

Thailand

การประชุมเปิดตัวกรอบ IPEF ของสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ 23 พฤษภาคม 2565

แถลงการณ์ว่าด้วยกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิกเพื่อความเจริญรุ่งเรือง
(Statement on Indo-Pacific Economic Framework for Prosperity)

วัตถุประสงค์เพื่อเป็นการประกาศเจตนารมณ์ของสหรัฐอเมริกาและประเทศที่เข้าร่วม เพื่อการส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการหารือเกี่ยวกับการจัดตั้งกรอบความร่วมมือ IPEF เพื่อส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่มั่นคงและครอบคลุม และการพัฒนาอย่างยั่งยืนใน 4 เสาความร่วมมือ ได้แก่

- 1) ความร่วมมือด้านการค้า
- 2) ความร่วมมือด้านห่วงโซ่อุปทาน
- 3) ความร่วมมือด้านพลังงานสะอาด การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนและโครงสร้างพื้นฐาน
- 4) ความร่วมมือด้านภาษีและการต่อต้านการทุจริต

- ❖ กระทรวงการต่างประเทศ ได้รับหน้าที่เป็นหน่วยงานเจรจาหลักในภาพรวม เพื่อประสานงานและสนับสนุนการเจรจาหรือกรอบความร่วมมือ IPEF และทำหน้าที่หัวหน้าผู้เจรจาหลัก (Chief Negotiator : CN) สนับสนุนประเด็นด้านสาระัตถะซึ่งเนื้อหาครอบคลุมความร่วมมือหลากหลายมิติ และนัยเชื่อมโยงกับมิติการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และประเด็นเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในระดับภูมิภาค
- ❖ กระทรวงการต่างประเทศ ขอเสนอให้มีหน่วยงานไทยที่เกี่ยวข้องร่วมดำเนินการ และแต่งตั้งผู้แทนหลักในแต่ละเสาความร่วมมือ (Pillar Lead Negotiator) เพื่อร่วมขับเคลื่อนผลประโยชน์ของไทย ภายใต้ IPEF โดยหน่วยงานของไทย แต่งตั้งผู้แทน 4 เสาหลักความร่วมมือ

- ❖ เสาคความร่วมมือที่ 1 การค้า (Trade) โดย กระทรวงพาณิชย์
(นางอรมน ทรัพย์ทวีธรรม อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ)
- ❖ เสาคความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) โดย กระทรวงอุตสาหกรรม
(นางศิริเพ็ญ เกียรติเฟื่องฟู รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
- ❖ เสาคความร่วมมือที่ 3 พลังงานสะอาด การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนและโครงสร้างพื้นฐาน
(Clean Energy, Decarbonization and Infrastructure)
โดย กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(นายพิรุณ สัยยะสิทธิ์พานิช
เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)
- ❖ เสาคความร่วมมือที่ 4 ภาษีและการต่อต้านการทุจริต (Tax and Anti-Corruption)
โดย กระทรวงการคลัง
(นางสาววิณา ลิ้มสวัสดิ์ ที่ปรึกษาด้านพัฒนาฐานภาษี กรมสรรพากร)

ภูมิหลัง IPEF

พัฒนาการ เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

สถานะปัจจุบัน

โอกาสของห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาการ เสาคความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

สศอ. ในฐานะ Pillar Lead Negotiator เสาคความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน ร่วมดำเนินการร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศ และเป็นผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ร่วมขับเคลื่อนความร่วมมือ IPEF ที่สำคัญ

- การประชุมหารือ และการสัมมนาสาธารณะ ระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ของไทย จำนวนหลายครั้ง ในช่วงเดือนมิถุนายน - สิงหาคม 2565
- การประชุมเจรจาหารือกับประเทศสมาชิก IPEF จำนวน 14 ประเทศ ระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ผ่านระบบการประชุมทางไกล จำนวนหลายครั้ง ในช่วงเดือน มิถุนายน - สิงหาคม 2565 เพื่อร่วมเสนอและจัดทำร่างถ้อยแถลงระดับรัฐมนตรี ภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก ของเสาคความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

- การประชุมระดับรัฐมนตรีภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก เมื่อวันที่ 6-9 กันยายน 2565 ณ นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา
- ไทยร่วมรับรองถ้อยแถลงระดับรัฐมนตรีจำนวน 4 ฉบับ โดยมติคณะรัฐมนตรีของไทย เมื่อวันที่ 6 กันยายน 2565 เห็นชอบการรับรอง ได้แก่
 - เสาคือความร่วมมือที่ 1 การค้า (Trade)
 - เสาคือความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
 - เสาคือความร่วมมือที่ 3 พลังงานสะอาด การลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนและโครงสร้างพื้นฐาน ปรับชื่อเป็น เศรษฐกิจที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Clean Economy)
 - เสาคือความร่วมมือที่ 4 ภาษีและการต่อต้านการทุจริต ปรับชื่อเป็น เศรษฐกิจที่เป็นธรรม (Fair Economy)

ทั้งนี้ ได้กำหนดแผนงานการเจรจาจัดทำเอกสารข้อบทยุทธศาสตร์ IPEF ภายในระยะเวลา 1 – 1.5 ปี

การประชุมระดับรัฐมนตรีภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก
6-9 กันยายน 2565 ณ นครลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา

ถ้อยแถลงระดับรัฐมนตรีภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก เสาความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)

อาร์มภบท

- การจัดทำหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดสาขาและสินค้าที่สำคัญ
- การเพิ่มความเข้มแข็งและการลงทุนในสาขาและสินค้าที่สำคัญ
- การสร้างกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการรับมือต่อวิกฤต
- การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบโลจิสติกส์ในห่วงโซ่อุปทาน
- การส่งเสริมบทบาทของแรงงาน
- การปรับปรุงความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน

บทส่งท้าย

ภูมิหลัง IPEF

พัฒนาการ เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

สถานะปัจจุบัน

โอกาสของห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

Pillar Lead Negotiator ฝ่ายไทย เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain)
สศอ. เข้าร่วมองค์ประกอบคณะผู้แทนไทย โดยมีกระทรวงการต่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะ
ในการประชุมกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (IPEF) ผ่านระบบออนไลน์
และกายภาพ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจในภูมิภาค

10-15 ธันวาคม 2565 ณ นครบริสเบน ออสเตรเลีย

23 มกราคม 2566 สศอ. ร่วมนำเสนอร่างกรอบการเจรจา IPEF เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจในภูมิภาค รับฟังความคิดเห็นการจัดทำกรอบการเจรจา IPEF เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของไทย จากหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และสื่อมวลชน จัดโดยกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

กรอบการเจรจา IPEF

การจัดทำกรอบการเจรจา IPEF วัตถุประสงค์การเจรจาในภาพรวม เจรจาให้ได้ ประโยชน์ในภาพรวมสูงสุดกับประเทศ โดยสาระของกรอบความร่วมมือฯ ควรสอดคล้อง หรืออาจต่อยอดจากกฎหมายภายใน สนธิสัญญา และตราสารทางกฎหมาย ระหว่าง ประเทศที่เกี่ยวข้อง รวมถึงพันธกรณีระหว่างประเทศของไทย โดยให้คำนึงถึง ความ พร้อมและระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ และพิจารณา ถึงความยืดหยุ่นที่เหมาะสม ตลอดจนส่งเสริมให้มีความร่วมมือ ในการให้ความช่วยเหลือ ทางเทคนิค การเสริมสร้างขีดความสามารถ และการจัดทำความร่วมมือที่เป็นประโยชน์ สำหรับประเทศ เพื่อการบรรลุเป้าหมายในด้านต่าง ๆ

- ❖ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบกรอบการเจรจา IPEF เสนอโดยกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2566

กรอบการเจรจา Pillar II Supply Chain : ห่วงโซ่อุปทาน

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการสร้างห่วงโซ่อุปทานที่เข้มแข็ง คาดการณ์ได้ โดยเฉพาะในสาขาและสินค้าที่สำคัญ ตลอดจนเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจในภูมิภาค
- เสริมสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ยั่งยืน และครอบคลุม

ขอบเขตความร่วมมือ

1. การจัดทำหลักเกณฑ์เพื่อกำหนดสาขาและสินค้าที่สำคัญ
2. เพิ่มความเข้มแข็งและการลงทุนในสาขาและสินค้าที่สำคัญ
3. สร้างกลไกการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการรับมือต่อวิกฤติ
4. เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบโลจิสติกส์ในห่วงโซ่อุปทาน
5. ส่งเสริมบทบาทของแรงงาน
6. ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทานที่โปร่งใส
7. อื่น ๆ

8-11 กุมภาพันธ์ 2566 ณ กรุงนิวเดลี อินเดีย

14 - 17 มีนาคม 2566 ณ เมืองบาห์ลี อินโดนีเซีย

11 เมษายน 2566 สศอ. เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (IPEF) ครั้งที่ 1/2566 เพื่อนำเสนอพัฒนาการของการเจรจาเสาความร่วมมือที่ 2 ด้านห่วงโซ่อุปทานและการเตรียมการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเศรษฐกิจในภูมิภาค IPEF จัดโดยกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ

เมษายน – พฤษภาคม 2566 ผ่านระบบออนไลน์

11-15 พฤษภาคม 2566 ณ สิงคโปร์ / 18 - 20 พฤษภาคม 2566 ผ่านระบบออนไลน์

24 พฤษภาคม 2566 สศอ. จัดการสัมมนากลุ่มย่อย (Focus Group)
เรื่อง ห่วงโซ่อุปทาน อินโด-แปซิฟิก : โอกาสการเสริมสร้างขีดความสามารถ
ในการแข่งขันของเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในภูมิภาค ณ สศอ. และผ่านระบบออนไลน์
เพื่อนำเสนอพัฒนาการของการเจรจาเสาคความร่วมมือที่ 2 ด้านห่วงโซ่อุปทานและโอกาส
การเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของเศรษฐกิจในภูมิภาค IPEF

21 มิถุนายน 2566 สศอ. ได้เข้าร่วมการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงาน
ในกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอินโด-แปซิฟิก (IPEF) ครั้งที่ 2/2566
เมื่อวันที่ 21 มิถุนายน 2566 ณ กระทรวงการต่างประเทศ เพื่อนำเสนอพัฒนาการการเจรจา
IPEF เสาคความร่วมมือที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน และรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจาก
ภาครัฐและเอกชน รวมถึงหารือการดำเนินการต่อไปสำหรับการขับเคลื่อนเสาคความร่วมมือที่ 2

การประชุมเจรจาต่อไป

- การประชุมระหว่างรอบผ่านระบบออนไลน์
ปลายเดือนมิถุนายน 2566
- การประชุมเจรจา IPEF รอบที่ 4
ระหว่างวันที่ 9 – 15 กรกฎาคม 2566
ณ เมืองปูซาน สาธารณรัฐเกาหลี

ร่างข้อบท “INDO-PACIFIC ECONOMIC FRAMEWORK AGREEMENT RELATING TO SUPPLY CHAIN RESILIENCE”

- อารัมภบท
- Section A. Definitions
- Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains
- Section C. Exceptions and General Provisions
- Section D. Final Provisions

อารัมภบท Acknowledging that : (รับทราบ) และ Seeking to : (แสวงหา) สะท้อนระดับการผูกพันของประเทศภาคีสมาชิกในการสร้างความร่วมมือตามเจตนารมณ์ ของ IPEF ของแต่ละประเด็นของความร่วมมือในข้อบท

Section A. Definitions

Definitions - คำนิยาม

Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains

- การประสานความร่วมมือเพื่อการสร้างความเข้มแข็งห่วงโซ่อุปทาน IPEF ผ่านการดำเนินกิจกรรมความร่วมมือต่าง ๆ
- การขับเคลื่อนเพื่อการสร้างความเข้มแข็งห่วงโซ่อุปทาน IPEF โดยการลดข้อจำกัดที่ไม่จำเป็น การจัดตั้งหน่วยประสานงานหลัก เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ (FDI) และการเพิ่มการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains (ต่อ)

- การส่งเสริมความโปร่งใสด้านกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนห่วงโซ่อุปทาน IPEF ด้วยการเผยแพร่กฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทาน IPEF และเปิดโอกาสให้ประเทศสมาชิกแสดงความเห็น
- การเสริมสร้างบทบาทแรงงาน โดยสร้างความร่วมมือเพื่อให้มีแรงงานทักษะที่มีจำนวนเพียงพอ ส่งเสริมความครอบคลุมของห่วงโซ่อุปทาน IPEF ส่งเสริมสิทธิแรงงาน และเปิดโอกาสในการหารือกับภาคเอกชนและองค์กรตัวแทนแรงงาน
- การจัดตั้งคณะกรรมการห่วงโซ่อุปทาน IPEF เพื่อจัดทำร่างขอบเขตการดำเนินงาน (TOR) และจัดตั้งคณะทำงานแผนปฏิบัติการ (Action Plan Teams) นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งกลไกอิสระ เช่น ภาคเอกชน โดย Chief Executive Officer Forum ซึ่งเกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทาน IPEF

Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains (ต่อ)

- การจัดตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาด้านแรงงาน IPEF โดยแต่งตั้งผู้แทน 3 ฝ่าย ได้แก่
เจ้าหน้าที่ระดับสูงจากหน่วยงานภาครัฐ แรงงาน และนายจ้าง มีหน้าที่รับผิดชอบ
อาทิ จัดตั้งคณะอนุกรรมการ ส่งเสริมและตระหนักถึงสิทธิแรงงานในห่วงโซ่อุปทาน IPEF
ให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคและพัฒนาขีดความสามารถ ระบุข้อห่วงกังวลด้านสิทธิแรงงาน
ที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่อุปทาน IPEF และจัดทำข้อเสนอแนะต่อข้อกังวลดังกล่าว
- การจัดตั้งเครือข่ายรับมือกับวิกฤติด้านห่วงโซ่อุปทาน เพื่อจัดทำร่างขอบเขตการดำเนินงาน
(TOR) โดยเครือข่ายฯ เป็นช่องทางประสานงานฉุกเฉินในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและอำนวยความสะดวก
ความสะดวกรับมือช่วงวิกฤติ

Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains (ต่อ)

- การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิแรงงานในสถานที่ทำงานเฉพาะแห่ง โดยคณะกรรมการ จะจัดทำแนวปฏิบัติด้านการดำเนินเกี่ยวกับข้อร้องเรียนการละเมิดสิทธิแรงงาน รวมทั้ง กำหนดขั้นตอนสำหรับการรับข้อร้องเรียนและการพิจารณาข้อร้องเรียน (allegations)
- การกำหนดสาขาและสินค้าสำคัญและแจ้งให้สมาชิกอื่นทราบ โดยหลักเกณฑ์พิจารณา สาขาและสินค้าสำคัญ อาทิ ผลกระทบการขาดแคลนสินค้าสำคัญที่มีนัยต่อด้านความ มั่นคง สาธารณสุข หรือผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ระดับการพึ่งพาจากคู่ค้ารายเดียว สามารถปรับปรุงบัญชีรายการได้ในภายหลัง
- การติดตามและแก้ไขปัญหาที่เป็นจุดเปราะบางของห่วงโซ่อุปทาน ในการจัดทำข้อมูลเชิง ประจักษ์สำหรับการนำเข้าสู่สาขาและสินค้าสำคัญ เพื่อนำไปสู่การแสวงหากิจกรรมความ ช่วยเหลือทางวิชาการและการเสริมสร้างสมรรถนะ สนับสนุนการพัฒนาห่วงโซ่อุปทาน IPEF รวมทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาคธุรกิจและแนวปฏิบัติที่ดี

Section B. Building Stronger IPEF Supply Chains (ต่อ)

- การตอบสนองต่อการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทาน โดยในช่วงวิกฤติอาจกำหนดให้มีการจัดประชุมแบบฉุกเฉินผ่านเครือข่ายความร่วมมือ เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ โดยประเทศสมาชิกอาจสนับสนุนประเทศสมาชิกอื่นที่ได้รับผลกระทบจากการหยุดชะงักผ่านการดำเนินกิจกรรม อาทิ การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีและประสบการณ์ การอำนวยความสะดวกในการจับคู่ทางธุรกิจเพื่อการฟื้นฟูห่วงโซ่อุปทาน

Section C. Exceptions and General Provisions อาทิ

- การรักษาความลับ
- พันธกรณีภายใต้องค์การการค้าโลก
- การปรึกษาหารือ

Section D. Final Provisions อาทิ

- การจัดตั้งศูนย์ประสานงาน
- การมีผลบังคับใช้

ภูมิหลัง IPEF

พัฒนาการ เสาที่ 2 ห่วงโซ่อุปทาน

สถานะปัจจุบัน

โอกาสของห่วงโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม

Criteria to Identify Critical Sectors or Key Goods

- ผลกระทบการขาดแคลนสินค้าสำคัญที่มีนัยต่อด้านความมั่นคง สาธารณสุข หรือผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
- ระดับการพึ่งพาคู่ค้ารายเดียว ประเทศ ภูมิภาค หรือที่ตั้งทางภูมิศาสตร์
- ปัจจัยทางภูมิศาสตร์หรือข้อจำกัดด้านเส้นทางการขนส่งสำหรับประเทศหมู่เกาะหรือพื้นที่ห่างไกล
- ปริมาณนำเข้าที่ความต้องการสำหรับภายในประเทศ
- ปัจจัยด้านอุปทานของศักยภาพการผลิตภายในประเทศ
- การเชื่อมโยงระหว่างสาขาสำคัญ

Thank You